

POKROVITELJ
54. VARAŽDINSKIH BAROKNIH VEČERI
/UNDER PATRONAGE OF:

Zoran Milanović
Predsjednik Republike Hrvatske
/President of the Republic of Croatia

FINANCIJSKU POTPORU OSIGURAVAJU
/FINANCIAL SUPPORT PROVIDED BY:

ZLATNI SPONZORI/GOLDEN SPONSORS:

PARTNERI FESTIVALA / FESTIVAL PARTNERS:

SREBRNI SPONZORI/SILVER SPONSORS:

BRONČANI SPONZORI/BRONZE SPONSORS:

OSTALI SPONZORI/OTHER SPONSORS:

BRANDOVI/BRANDS:

USTANOVE, INSTITUCIJE I AGENCIJE PARTNERI FESTIVALA/
INSTITUTIONS, CORPORATIONS AND AGENCIES PARTNERS OF THE FESTIVAL:

ORGANIZATORI I OSNIVAČI 54. VARAŽDINSKIH BAROKNIH VEČERI/
THE ORGANIZERS AND FOUNDERS OF THE 54th VARAŽDIN BAROQUE EVENINGS:

Kontakt informacije/Contact information:
Koncertni ured Varaždin/Concert Agency Varaždin
A.Cesarca 1, 42000 Varaždin, Hrvatska, tel/fax: +385 42 212 907
e-mail: office@vbv.hr
www.vbv.hr

PRODAJA ULAZNICI/TICKET SALES: Koncertni ured Varaždin, A. Cesarca 1, Varaždin, +385 42 311 907, office@vbv.hr

Subota, 21. rujna 2024.

Velika koncertna dvorana HNK u Varaždinu, 20.00 sati

Koncert kluba mecena VBV

Varaždinski komorni orkestar
Carlos Damas, violina i umjetničko vodstvo

PROGRAM

Carlos Seixas

Simfonija za gudače u B-duru

Antonio Vivaldi

Koncert za violinu i orkestar br.12 u E- duru Op.3, RV 265

Allegro

Largo

Allegro

Georg Philipp Telemann

Koncert za violinu i orkestar u G-duru, TWV 51:G4

Vivace

Largo

Allegro

Amando Ivančić

Simfonija br. 8 u G-duru

Allegro

Andante

Presto

Carlos Seixas (1704.-1742.) bio je portugalski orguljaš i skladatelj, a danas se smatra jednom od najvažnijih ličnosti portugalske glazbe 18. stoljeća. Već u dobi od 14 godina postao je orguljaš katedrale u Coimabri, a dvije godine kasnije dobiva radno mjesto orguljaša kraljevske kapele u Lisabonu, gdje je nastavio djelovati do kraja života. Velik dio Seixasovih skladbi danas je izgubljen, što je vjerojatno posljedica velikog potresa koji je 1755. godine pogodio Lisabon. Od njegovih su djela do danas sačuvane tri orkestralne skladbe i stotinjak sonata za instrumente s tipkama, kao i nekoliko zbornih djela liturgijske namjene.

Antonio Vivaldi (1678.-1741.), talijanski skladatelj i violinist, djelovao je od 1703. godine u sirotištu Ospedale della Pietà u Veneciji, najprije kao učitelj violine, a od 1735. godine i kao maestro de' concerti. Smatra se da je upravo Vivaldi postavio standarde za oblikovanje solističkog koncerta u razdoblju baroka, u čemu je ključnu ulogu odigrala recepcija njegove zbirke koncerata L'estro armonico op.3, objavljena 1711. godine u Amsterdamu. Odatle se zbirka vrlo brzo proširila po Europi i postala jedno od najutjecajnijih notnih izdanja prve polovice osamnaestog stoljeća. Mnogi su skladatelji solističkih koncerata pronašli uzor u Vivaldijevom načinu oblikovanja prvih stavaka s ritornelom i vokalnosti drugih stavaka. Među njima je bio i J.S. Bach, koji je nekoliko Vivaldijevih koncerata transkribirao za instrumente s tipkama. Trideset godina nakon što su objavljeni njegovi prvi koncerti, Vivaldi je umro u siromaštvu te je nakon smrti dugo bio zaboravljen. Kada se u 20. stoljeću ponovno javio interes za otkrivanjem njegovih djela, upravo su solistički koncerti muzikolozima i izvođačima predstavljali najzanimljiviji dio njegova opusa, za što su svakako bile zaslužne i Bachove transkripcije. Vivaldijev koncert u E-duru op. 3 br. 12 Bach je transkribirao kao Koncert za čembalo u C-duru, BWV 976.

Georg Philipp Telemann (1681.-1767.) njemački je skladatelj rođen u Magdeburgu, gdje je u mladosti stekao glazbeno obrazovanje. Godine 1701. započeo je u Leipzigu studirati pravo, no ubrzo odlučuje u potpunosti se posvetiti glazbi. U Leipzigu najprije djeluje kao glazbeni ravnatelj Opere, a bio je i orguljaš u crkvi Neukirche. Između 1705. i 1721. Telemann mijenja nekoliko različitih zaposlenja, uglavnom na dvorovima u Šleskoj, Saskoj i u Frankfurtu. U Frankfurtu 1712. godine oživljava djelovanje tamošnjeg glazbenog društva i organizira koncerte. Od 1721. pa sve do smrti djeluje u Hamburgu kao kantor u latinskoj školi Johanneum i glazbeni ravnatelj u pet glavnih gradskih crkava. Telemann je bio utjecajan na području organizacije glazbenoga života, pokrenuo je izdavačku kuću u kojoj je objavljivao svoje skladbe, a izdavao je i prvi njemački glazbeni časopis sa skladbama za kućno muziciranje. Jedan je od najplodnijih njemačkih skladatelja 18. stoljeća i smatra ga se glavnim predstavnikom stila njemačkog miješanog ukusa koji kombinira značajke poljskog, njemačkog, francuskog i talijanskog glazbenog izričaja. Uz ostala djela, Telemannov opus broji oko 125 koncerata za jednog do četiri solista i ansambl, od kojih su samo tri objavljena za njegova života. Koncert za violinu i orkestar u G-duru, TWV 51:G4 najvjerojatnije je nastao u vrijeme njegova boravka u Frankfurtu za neki od javnih koncerata što ih je organiziralo glazbeno društvo koje je vodio.

Amando Ivančić (1730.-1790.), skladatelj i redovnik gradišćanskog porijekla, bio je pripadnik pavlinskog reda, a živio je i djelovao u Austriji u prvoj polovici 18. stoljeća. Kao redovnik skladao je crkvenu glazbu, ali mnoga svjetovna djela, od kojih su danas najistraženije njegove simfonije. Ivančićeve simfonije spadaju među rana djela te vrste i u njima se primjećuju obilježja ranoklasicističkog stila. Njegova 8. simfonija namijenjena je samo gudačkom sastavu te sadrži tri jednostavno oblikovana i pregledna stavka. Prvi je sonatni s dvije kontrastne teme (prva je u duru, druga u molu) i kratkom provedbom. Drugi je stavak polagani, a treći poletan i pokretljiv te ima pomalo plesni karakter. Iako nisu sačuvana tiskana izdanja Ivančićeve djela, brojni prijepisi njegovih skladbi sačuvani na pedesetak različitih lokacija diljem srednje Europe svjedoče da su bila često izvođena.

Jelena Sviben

Carlos Damas smatra se najznačajnijim portugalskim violinistom današnjice i jednim od najistaknutijih portugalskih glazbenika svoje generacije. Opsežna diskografija za izdavačke kuće Dux, Brilliant Classics, Naxos i Et'Cetera potvrđuje njegovu briljantnu koncertnu karijeru razgranatu na dvorane širom Evrope, Sjeverne Amerike i Azije, a glazbeni kritičari časopisa The Strad i Gramophone često ga uspoređuju s majstorima poput Gidona Kremera i Henryka Szerynga. Njegov je repertoar širok i obuhvaća djela od 18. do 21. stoljeća, a posebno je poznat po praiizvedbama djela portugalskih skladatelja. Poznat je i kao violinist-diplomat, koji promovira multikulturalizam i mir kroz glazbu, prije svega zahvaljujući projektima koje je razvio zajedno s UNESCO-om i udrugom Melody Dialogue. Violinu je počeo učiti s tri godine na Konzervatoriju u rodnom gradu Coimabri. Nastavio je na Školi za glazbu i balet Linda-a-Velha u Lisabonu, a studij violine je završio na Konzervatoriju u Parizu pod vodstvom Yehudija Menuhina te kod Jacqueline Lefèvre i Ivry Gitilis. Usporedno s koncertnom aktivnošću, Carlos Damas je doktorirao na području psihologije glazbe i glazbene pedagogije te je profesor violine na Sveučilištu u Évori. Svira na violini Giovannija Battiste Gabriellija, "ex-Pat Isham", koja izgrađena oko 1767. godine.

Varaždinski komorni orkestar 31. sezonom nastavlja tradiciju komornog i orkestralnog muziciranja u Varaždinu, osobito jaku pedesetih i šezdesetih godina prošlog stoljeća. Osnovna djelatnost orkestra je ciklus od pet koncerata u sezoni u koncertnoj dvorani HNK-a u Varaždinu. Uz to Orkestar redovito sudjeluje na Varaždinskim baroknim večerima i nastupa diljem Hrvatske: u Zagrebu, Dubrovniku, Splitu, Zadru, Opatiji, Osijeku, Karlovcu, Čakovcu, a gostovao je i u Sloveniji, Njemačkoj, Austriji te Bosni i Hercegovini. Iako vrlo često nastupa bez dirigenta, VKO povremeno surađuje s dirigentima kao što su Pavle Dešpalj, Milan Horvat, Kazushi Ono, Marko Letonja, Vjekoslav Šutej, Uroš Lajović, Vladimir Kranjčević, Mladen Tarbuk, Ivo Lipanović, Zoran Juranić, Ivan Repušić i drugi. A uz orkestar su kao solisti nastupali i eminentni instrumentalisti i pjevači: Ruža Pospiš-Baldani, Dubravka Tomšič-Srebotnjak, Dunja Vejzović, Višnja Mažuran, Monika Leskovar, Karmen Pečar, Renata Pokupić, Radovan Vlatković, David Geringas, Valter Dešpalj, Dora Schwarzberg, Branimir Slokar, Peter Soave, Stanko Arnold, Istvan Römer, Lovro Pogorelić, Božo Paradžik, Inva Mula itd. Uz dvije stalne koncertne majstorice (Dunja Bontek i Ivana Penić Defar) orkestar često angažira i goste- koncertmajstore: Leon Spierer, Catherine Mackintosh, Taras Pečeny, Tamara Smirnova, Aleksandar Ivić, Boro Martinić, Mario Korunić, Latica Honda-Rosenberg, Stefan Milenkovich. Orkestar je dobitnik niza nagrada.

